

جایگاه اول را به خدا بدهید

اختصاص دادن جایگاه اول زندگی‌هایمان به خدا اتفاقی نیست که به یک باره اتفاق بیفتد... بلکه فرآیندی مادام‌العمر برای هر مسیحی است. چه نوایمان باشید و چه از پیروان «کهنه‌کار» مسیح، درک و بکارگیری این طرح آسان و به‌عنوان راهبردی بسیار موثر برای زندگی پیروزمند مسیحی است. برگرفته از کتاب «بیرون از این جهان: راهنمایی برای رشد و هدف یک مسیحی» نوشته‌ی دیوید جی. اسوانت

Copyright © 2013 David J. Swandt. All Rights Reserved.

Published under license agreement by Twenty20 Faith, Inc. (USA). Not intended for resale. For more information visit:

www.twenty20faith.org

«جایگاه خدا، پاداش من»

جایگاه اول، هدفی است که همه‌ی شرکت‌کنندگان در رقابت بر آن متمرکز هستند. فارق از اینکه رقابت فردی یا تیمی باشد، کسی که به بهترین امتیاز یا زمان برسد، برنده می‌شود و مقام اول همیشه جایزه‌ی برتر را برای کسی که به آن امتیاز ویژه دست یافته باشد، به ارمغان می‌آورد. همیشه، به جز یک استثنای مهم.

قبل از نجاتمان، معمولاً جایگاه اول زندگی، خودمان هستیم - برای خودمان زندگی می‌کنیم، آرزوهای خودمان را برآورده می‌کنیم و برنامه‌ی خودمان را پیش می‌بریم. اما وقتی مسیحی می‌شویم، جایگاه اول دیگر متعلق به ما نیست؛ بلکه متعلق به خدا است.

اختصاص دادن جایگاه اول زندگی‌مان به خدا از روز نجات ما آغاز می‌شود، اما اجازه دادن به اینکه خدا در همه‌ی قسمت‌های زندگی ما در جایگاه اول باقی بماند، فرآیندی پیوسته است. وقتی این کار را انجام می‌دهیم، زندگی کامل و پر برکتی را در مسیح در این جهان تجربه می‌کنیم و یک زندگی جاویدان با برکات غیرقابل توصیف را با خدا در آسمان تا ابد به ارث خواهیم برد.

«هر که در مسابقات شرکت می‌جوید، در هر چیز، تن به انضباطی سخت می‌دهد. آنان چنین می‌کنند تا تاجی فانی به دست آورند؛ ولی ما چنین می‌کنیم تا تاجی غیرفانی به دست آوریم.» اول قرن‌تیاں 25:9

«خدا در قلب خود جایگاه اول را به شما عطا کرده است»

اگر کسی به شما بگوید خدا شما را اینگونه می بیند که گوئی هرگز گناهی مرتکب نشده‌اید، چه فکری می کنید؟ حقیقت این است که به دلیل کار نجات بخش عیسی بر صلیب، خدا دقیقاً شما را این طور می بیند. به عنوان مسیحیان، ما بخشیده شده، پاک و آزاد هستیم!

این بدان معناست که شما مقدس هستید: کسی که در مسیح به موقعیت ویژه‌ی پارسایی دست یافته است. شما در نظر خدا کامل، مقدس و بی عیب هستید. او شما را فرزند خود می خواند، وارث فراوانی او و دوست خود.

«اما شما ملتی برگزیده و مملکتی از کاهنان و امتی مقدس و قومی که ملک خاص خداست هستید، تا فضایل او را اعلام کنید که شما را از تاریکی به نور حیرت انگیز خود فرا خوانده است.» اول پطرس 2:9

درک واقعی از نحوه‌ی دید خدا نسبت به ما با این آغاز می شود که ما او را چگونه می بینیم. خدا نظاره‌گری از دور نیست که فقط منتظر باشد ما خطا کنیم تا ما را مجازات کند. در حقیقت اصلاً این طور نیست.

به این آیه دقت کنید:

«اما به همه کسانی که او را پذیرفتند، این حق را داد که فرزندان خدا شوند، یعنی به هر کس که به نام او ایمان آورد؛ آنان که نه با تولدی بشری، نه از خواهش تن و نه از خواسته یک مرد، بلکه از خدا تولد یافتند.» یوحنا 1:12-13

خدا هر یک از ما را به عنوان فرزندان گران‌بهای خود می‌بیند.
او پدری

با محبت است که از سرِ شفقتِ بی‌پایان خود لطف و مراقبت خود را بر ما میباراند. برخی از آیات در کتاب غزل‌های سلیمان شدت شگفت‌انگیز محبت خدا را نسبت به ما با مقایسه آن با محبت صمیمانه بین شوهر و زن به تصویر می‌کشند. در عبرانیان 6:11 آمده است که خدا پاداش دهنده‌ی کسانی است که او را می‌جویند.

خدا هر یک از فرزندان خود را به شکل بسیار متفاوتی نسبت به آنچه، اکثریت ما خودمان را می‌بینیم، می‌نگرد. درک اینکه خدا چگونه هر یک از ما را می‌بیند، بر اساس کاری است که مسیح در زندگی ما به محض اینکه نجات را دریافت کردیم، آغاز کرده است.

«پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ هان، همه چیز تازه شده است.» دوم
قرن‌تیاں 5:17

«او کسی را که گناه را نشناخت، در راه ما گناه ساخت، تا ما
در وی پارسایی خدا شویم.» دوم قرن‌تین 21:5

این خلقت تازه عمل الهی خدا است؛ یک تبدیل کامل در
وضعیت روحانی و انسانیت باطنی ما. او ما را به طور کامل از
گناهان گذشته، حال و آینده‌مان بخشیده و پاک کرده است.
ما در رابطه‌ی درست با او هستیم.

«... به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است به همان
اندازه نیز نافرمانی‌های (گناهان) ما را از ما دور کرده است.»
مزمور 12:103

ما قوم خدا هستیم که بدون هیچ لکه گناهی به او تقدیم
شده‌ایم؛ به واقع به‌عنوان عدالت او از طریق کاری که عیسی
بر صلیب انجام داده است. خدا واقعاً در قلبش، جایگاه اول
را به ما داده است!

«خدا می‌خواهد جایگاه اول را در قلب شما داشته باشد.»

در جامعه‌ی امروزی، بسیاری ارزش خود را بر اساس ثروت، جایگاه در «مدارج شغلی»، موفقیت کسب و کار خود یا حتی صرفاً ارتباطاتی که دارند، تعیین می‌کنند.

اما اگر دیدگاه ما نسبت به ارزش و اهمیت بر اساس این موارد شکل بگیرد، تنها زمانی احساس خوبی درباره خود خواهیم داشت که در این زمینه‌ها موفق باشیم. زمانی که ثروت و موفقیت ما کاسته شود، ارزشی که برای خودمان قائل هستیم نیز کاهش خواهد یافت. زیرا بنیان ما مستحکم نیست. عیسی آن را به این شکل توصیف می‌کند:

«اما آن که سخنانم را می‌شنود ولی به آن عمل نمی‌کند، کسی را مانند که خانه‌ای بدون پی، بر زمین ساخت. چون سیلاب بر آن خانه هجوم بُرد، در دم فرو ریخت و ویرانی عظیم بر جای نهاد.» لوقا 49:6

هویت ما به اندازه‌ی استحکام بنیانی است که بر آن بنا می‌کنیم. با بنا کردن هویت خود بر بنیان صخره مستحکم عیسی مسیح، احساس رضایت در زندگی ما به تغییر شرایط چیزهای گذرا بستگی نخواهد داشت.

وقتی مسیح بنیان ما باشد، پایداری ما این چنین است:

«او کسی را مانند که برای بنای خانه‌ای، زمین را گود کند و پی خانه را بر صخره نهاد. چون سیل آمد و سیلاب بر آن خانه هجوم برد، نتوانست آن را بجنباند، زیرا محکم ساخته شده بود.» لوقا 48:6

لحظه‌ای به تمام انتخاب‌هایی که ممکن است در زندگی برای ساختن بنیان ارزش و اهمیت‌تان داشته باشید، فکر کنید. می‌تواند شامل ثروت، شغل، ظاهر، خانواده، شهرت، قدرت یا ارتباطاتی که دارید باشد. آیا چیزهای دیگری به ذهنتان می‌رسد؟ از میان همه چیزهایی که می‌توانیم هویتمان را بر آن‌ها بنا کنیم، تنها عیسی زندگی پیروزمندانه‌ی مسیحی را تضمین می‌کند.

اما اگر سایر انتخاب‌ها را مورد بررسی قرار دهید، هیچ‌کدام بد یا به طور ذاتی پلید نیستند. به‌راستی، در بسیاری از جهات، این حوزه‌ها مسئولیت‌های مهمی هستند که خدادر زندگی به ما داده است. اما در کتاب متی، عیسی به ما کمک می‌کند تا تعادل را پیدا کنیم.

«پس به شما می‌گویم، نگران زندگی خود نباشید که چه بخورید یا چه بنوشید، و نه نگران بدن خود که چه بپوشید. آیا زندگی از خوراک و بدن از پوشاک مهمتر نیست؟ پرندگان آسمان را بنگرید که نه می‌کارند و نه می‌دروند و نه در انبار ذخیره می‌کنند و پدر آسمانی شما به آنها روزی می‌دهد. آیا شما بس باارزستر از آنها نیستید؟» متی 6:25-26

وقتی این حقیقت را در زندگی خود تثبیت کنیم، آرامش و رضایت پیدا می‌کنیم و از نگرانی و اضطراب آزاد می‌شویم. این تعادل زمانی حاصل می‌شود که ما عیسی را در همه زمینه‌های زندگی‌مان در اولویت قرار می‌دهیم.

«بلکه نخست در پی پادشاهی خدا و عدالت او باشید، آنگاه همه‌ی این‌ها نیز به شما عطا خواهد شد.» مَتی 33:6

همه‌ی ما رویاها، اهداف و آرزوهای داریم، زیرا خدا ما را این‌طور آفریده است. اما قرار دادن عیسی در اولویت اول، باید باعث شود تا اولویت‌ها و انگیزه‌های خود را بررسی کنید، که چرا آرزوی انجام یا دستیابی به چیزهای مورد نظر خود را دارید. وقتی او در رویاها و آرزوهای شما اولین باشد، آینده‌ی شما پر از عظمت و شادی خواهد بود!

هنگامی که خدا توجه شما را به یک انگیزه‌ی سؤال‌برانگیز جلب می‌کند، مهم‌ترین واکنش شما باید آمادگی و تمایل برای ایجاد تغییرات باشد. تغییر در برخی مواقع ممکن است سخت باشد، اما خدا همیشه بهترین‌ها را برای ما در نظر دارد و می‌خواهد شما از نظر روحانی رشد کنید.

« پیروزی در مبارزات زندگی با یاری خدا »

در تمام طول عمر ما، یک مبارزه‌ای بر سر زندگی‌مان در جریان است. در یک طرف تاثیر طبیعت گناهکار قدیمی قرار دارد - آن تمایلات و وسوسه‌ها و گناهان قدیمی که مدت زیادی در زندگی‌مان بوده اند و غلبه بر آنها برای ما سخت بوده است. به مرور زمان در حینی که در سلوک‌مان با خدا بالغ‌تر می‌شویم، تاثیر طبیعت گناه‌آلود ضعیف‌تر می‌شود. از طرف دیگر، تاثیر روزافزون حضور روح‌القدس در زندگی ما قرار دارد. این دو نیروی متضاد را می‌توان به خوبی در غلاطیان مشاهده کرد:

«اما می‌گویم به روح رفتار کنید که تمایلات نفس را به جا نخواهید آورد

زیرا تمایلات نفس برخلاف روح است و تمایلات روح برخلاف نفس؛ و این دو بر ضد هم‌اند، به گونه‌ای که دیگر نمی‌توانید هرآنچه را که می‌خواهید، به جا آورید.» غلاطیان 17-16:5

کلام خدا ما را تشویق می‌کند که «به روح زندگی یا رفتار کنیم.» به عبارت دیگر، باید اجازه دهیم تاثیر روح‌القدس بر تاثیر طبیعت گناه‌آلود در زندگی‌مان پیروز شود.

در بسیاری از مواقع، انجام آن سخت‌تر از گفتن آن است. طبیعت گناه‌آلود ما، ما را به انجام تصمیماتی برمی‌انگیزد که به انجام خواسته‌ها و هوس‌های خود-محورانه منجر می‌شود. این وسوسه نامیده می‌شود و یعقوب آن را به این شکل توصیف می‌کند:

«هیچ کس چون وسوسه می‌شود، نگوید: «خداست که مرا وسوسه می‌کند،» زیرا خدا با هیچ بدی وسوسه نمی‌شود، و کسی را نیز وسوسه نمی‌کند هنگامی که کسی وسوسه می‌شود، هوای نَفَسِ خودِ اوست که او را می‌فریبد و به دام می‌افکند.» یعقوب 13:1-14

تا زمانی که تصمیم نگیریم که تسلیم یک وسوسه شویم، گناهی رخ نداده است.

«هوای نَفَسِ که آبتن شود، گناه می‌زاید و گناه نیز چون به ثمر رسد، مرگ به بار می‌آورد.» یعقوب 15:1

با این حال به طور شگفت‌انگیزی، به عنوان بخشی از محبت و فیض عمیق خدا نسبت به تمامی مسیحیان، خدا ما را از همه گناهانمان بخشیده و پاک می‌سازد. ما کاملاً و 100% بخشیده شده‌ایم.

«ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می‌سازد.» اول یوحنا 9:1

اما هنوز در عدم رسیدگی به گناه خطری وجود دارد. در حالی که خدا ما را بخشیده و پاک می‌کند، او لزوماً مسیر مخرب عواقب و شرایطی را که گناه به بار می‌آورد، از بین نمی‌برد. در حالی که خدا همیشه در زمان‌های سخت به ما کمک خواهد کرد، حتی زمانی که به دلیل تصمیمات خودمان به وجود آمده باشد، اما بهترین راه حل برای ما این است که هر کاری که می‌توانیم بکنیم تا از ابتدا این تصمیمات را نگیریم.

نامه‌ی اول قرن‌تیان، دو جنبه‌ی مهم برای مقابله موثر با وسوسه و گناه را توصیف می‌کند:

«هیچ آزمایشی بر شما نیامده که مناسب بشر نباشد. و خدا امین است؛ او اجازه نمی‌دهد بیش از توان خود آزموده شوید، بلکه همراه آزمایش راه‌گزینی نیز فراهم می‌سازد تا تاب تحملش را داشته باشید.» اول قرن‌تیان 13:10

اولین نکته این است که ما در این کشمکش خود تنها نیستیم. خوب است بدانید که مسیحیان دیگری نیز هستند، که چه ۳۰ روز است که با خدا گام برمی‌دارند چه ۳۰ سال، همچنان با گناه و وسوسه‌های مشترک با شما دست و پنجه نرم می‌کنند.

دومین نکته این است که خدا اجازه نمی‌دهد فراتر از نقطه‌ی توانمان در تصمیم اجتناب از گناه، مورد آزمایش قرار بگیریم. او همواره راهی برای فرار از گناه فراهم می‌کند. وظیفه‌ی ما،

هرچقدر هم که چالش برانگیز باشد، پیدا کردن آن راه فرار در میان وسوسه است.

بخش زیر یک راهکار مبتنی بر کتاب مقدس برای مقابله موثر با گناه و وسوسه است. عمل کردن به این برنامه راه دیگری برای قرار دادن خدا در جایگاه اول زندگی مان است!

«راهکار پنج گانه برای زندگی در پیروزی»

در این بخش، یک راهکار پنج گانه بر اساس کتاب مقدس برای مقابله موثر با گناه و وسوسه ارائه می‌شود. عمل کردن به این برنامه شیوه دیگری برای قرار دادن خدا در جایگاه اول زندگی شماست!

1. درک کنید که خدا شما را به عنوان کامل، مقدس و بی‌گناه می‌بیند، از طریق عمل عیسی مسیح (دوم قرن‌تیاں 21:5 را بخوانید)، بسیاری اوقات احساس گناه و شرم مخرب‌ترین عواقب گناه هستند. درک اینکه برای کسانی که در مسیح هستند هیچ محکومیتی وجود ندارد، صرف‌نظر از هر گناهی که ممکن است وجود داشته باشد، اساس پیروزی است (رومیان 1:8).

2. به گناهان خود اعتراف کنید. (اول یوحنا 9:1 را بخوانید) اعتراف به گناه به این معناست که ابتدا در دل و ذهن خود آن گناهان را تشخیص دهیم و سپس در نزد خدا اعتراف کنیم. اعتراف کردن به گناهان بدین معنا نیست که باید آن‌ها را به همه اعلام کنید. اعتراف بین شما و خداست.

3. پاسخگو باشید. (یعقوب 16:5 را بخوانید.) یافتن یک دوست، شبان یا عضو خانواده مسیحی که قابل اعتماد و نزدیک باشد، و می‌توانید رازهایتان را به او بگویید، راه موثری

است برای داشتن پاسخگویی و حمایت دعایی در حین این
مبارزه.

4. از منابع وسوسه دوری کنید. (یعقوب 1:13-15 را
بخوانید.) این مورد سخت‌ترین نکته در اجرا است و نیازمند
تفکر و برنامه‌ریزی خلاقانه است. حقیقت این است که اگر
بتوانید از وسوسه دوری کنید، از گناه نیز دور خواهید ماند.

5. کلام خدا را بخوانید. (مزمور 119:11 را بخوانید.) کلام
خدا به ما می‌فرماید که هر چه بیشتر آن را «در دل خود
ذخیره کنیم»، ما را قوی‌تر می‌سازد تا بتوانیم به وسوسه و
گناه نه بگوییم.